

fordelagtigt afgjort, og hvad endelig nu Huens Jacon angaar, saa er det jo netop Huen fra 1848, som Landsoldaten bærer i Fredericia, der nu er anskaffet igjen, altsaa har det ærede Medlem i saa Henseende opnaaet sit Ønske.

Winther: Der er blevet forelagt her i Thinget en Lov angaaende Forandring med Hensyn til en vis Kaserne, og paa dette Budget er der et Forslag angaaende Reparation af Strandgadens Kaserne. Ved Siden deraf er der paa § 22 tillige et Forslag om at reparere nogle militære Etablissementer paa Hørsholm. Den foreløbige Underøgselse, der har vundet Sted med Hensyn til disse Sager, har givet mig et noget andet Syn paa vort Kasernevesen, end jeg tidligere har havt, og jeg vil da med et Par Ord omtale mit nuværende Standpunkt i den Henseende. I vor Tid har man jo ligeoverfor Folk, der fra det Offentliges Side tvinges til at være paa et bestemt Sted, tvært at burde gjøre Meget, for at gjøre dem Opholdet der, saa taaleligt som muligt. Jeg siger derved først til Fængslerne, og der er da, som bekendt, en meget levende Bevægelse for at gjøre disse saa kommode som muligt; men naar man under søger, hvorledes de nye Fængsler ere, og hvorledes de gamle Kaserne ere, skal jeg ikke negte, at det har i høj Grad været mig uhyggeligt at se Tilstanden i disse sidste. I de to Kaserne, jeg har havt Leilighed til at se, findes mange Boliger, mange Opholdssteder, for Mandstabet, der ere, jeg vil ikke blot sige, i højeste Grad blottede for, hvad man kalder et anstændigt Udseende, men tillige usunde, paa mange Steder fugtige, og for Sovekafalernes Vedkommende efter min Mening temmelig knappe i Rumfang i Forhold til det Antal Mennesker, der skulle sove der. Der er, kort sagt, Meget, som med Ret kan indvendes mod disse Kaserne's Bestaaenhed, og jeg vil derfor sige, at det forekommer mig, at man slet ikke for Diebliffet burde gjøre noget Indgribende ved nogen Kaserne, før man havde taget hele Spørgsmaalet om vor Kaserne Tilstand under Overveielse, og set, hvad der var at gjøre derved. Jeg er da ogsaa overbevist om, at Lovforslaget angaaende Gardehusarkasernen ikke vil blive vedtaget i dette Thing, med mindre der bliver nedlagt adskillige for Militæret utilfredsstillende Lokaler, og derfor vil jeg om Bevillingen til Etablissementet paa Hørsholm sige, at det forekommer mig, at den burde ganske negtes eller opsættes, indtil man havde taget sin Beslutning med Hensyn til Kasernevesenet i det Hele. Hvad Strandgadens Kaserne angaar, har jeg ved eget Syn overbevist mig om, at det er en i mange Henseender uheldig og uhyggelig Kaserne, og at visse Reparationer, nødvendigtvis maa foretages, naar ikke Bygningen helt skal forfalde. Hvis man nu vidste, hvorledes det endelig vilde stille sig med det hele Kaserne-spørgs-

maal, om denne Kaserne skulde beholdes eller opgives, saa kunde man maasse bevegtes til at stemme anderledes end under den nuværende Uvishestilstand. Dersom jeg saaledes vidste, at de 30,500 Kr., der nu begyres, vare den sidste Bekostning paa denne Kaserne, før den blev opgivet, saa kunde jeg være med til at stemme for Summen; men naar jeg tænker mig, at det er sandsynligt, at den vil blive reist i Modstand mod at opgives den, og vi altsaa komme til at beholde den, saa kan jeg, idet jeg mener, at den burde opgives, ikke tro Andet, end at det vil være rigtigt at indskrænke Standskattelsen til det absolut Allernødvendigste, og dette er jeg ikke overbevist om, at de 30,500 Kr. repræsenterer. Jeg er nemlig overbevist om, at, dersom Kaserne ikke bliver opgivet, vil denne Bevilling af 30,500 Kr. i et kommende Aar blive efterfulgt af en ligesaa stor Sum, og det kan mulig blive Tilfældet i flere Aar. Derfor siger jeg, at under denne Uvishestilstand med Hensyn til Kasernevesens Skæbne vil jeg ikke være med til for Diebliffet at bevilge Noget til dens Standskattelse. Der findes i jo nemlig en Konto, hvor man kan tage de Penges, der behøves til det absolut Nødværende, og skulde det vise sig i Finantsaarets Løb, at der endnu var en eller anden Mangel, som det var paatrængende nødvendigt at afhjælpe, saa har jo Ministeren det i sin Magt paa forventet Tillægsbevilling at udrede Udgiften dertil. De, der maatte være af samme Anskuelse som jeg, at denne Kaserne bør opgives vil jeg raade til, at gaa samme Vej som jeg; thi bevilge vi nu de 30,500 Kr., saa Kaserne maatte et saadant Udseende, at man vil sige til os, at det er dog uret at gaa hen, og opgive en Kaserne, der ser saaledes ud, og som man har anvendt saa Meget paa. Det var kun dette Par Ord, hvormed jeg vilde motivere, hvorfor jeg stemmer mod en Bevilling, som jeg under andre Forudsætninger kunde gaa med til at give.

N. P. Jensen: Jeg bad om Ordet før, foranlediget ved en Bemærkning af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg veed imidlertid, at han hagefter har havt Ordet. Desværre veed jeg ikke, hvad han sagde. (Berg: Det var noget meget godt). Det tvivler jeg ikke om; men skulde det ærede Medlem maatte deri have haft Anledning til en nærmere Forklaring, som kunde gjøre min Udtalelse overflødig, maa den nævnte Omstændighed tjene til Undskyldning for denne. Det ærede Medlem afbrød før det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) med at sige, at, naar Underofficererne og deres Familier boede slet, kunde de jo flytte. Men det kunne de slet ikke; Tingene er nemlig den, at vi ved enhver militær Afdeling have et vist Antal Kvartierer for gifte og ugifte Underofficerer, hvor de Vedkommende skulle flytte ind; de blive ligefrem beordrede dertil, og saa